

ಪಾರ

■ ಎಂ.ಡಿ. ಚೆಂದೇಗೌಡ

ಕಾಗೆ ಕಾಗೆ ಕಪ್ಪುಕಾಗೆ
ಹೇಗೆ ನೀನು ಹಾತೀಯಾ?
ಕಾಲನು ಎತ್ತಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ
ಪುರ್ಣ ಅಂತ ಹಾತೀನಿ!

ಪುರುತ ಹಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ
ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನೋಡ್ರೀಯಾ?
ಕಾಳು-ಕಡ್ಡಿ ಇಲಿಮರಿ
ಸಿಗುತ್ತು ಅಂತ ಹುಡುತ್ತೇನಿ!

ಚೊರು-ಪಾರು ಸಿಕ್ಕರೆ ನೀನು
ಕಾಕಾ ಅಂತ ಕಾಗೋದೇಕೇ?
ಹಸಿದ ನನ್ನ ಒಳಗ ಕರೆದು
ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋಣೆ!

ದುಂಬಿದುಂಬಿ ಜೀನುದುಂಬಿ
ರಸವನು ಹೇಗೆ ಹೀತೀಯಾ
ಹೂಗಳ ಹುಡುಕ ಕೊಳಪೆ ಉಂಟಿ
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವರ್ಗ ಅಂತ ಹೀತೀನಿ

ಹೀರಿದ ಸಿಹಿಸಿ ರಸವನ್ನೆಲ್ಲ
ನೀನು ಒಟ್ಟಿನೆ ಕುಡಿತೀಯಾ?
ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೇವಿರಿಸಿ ಇಟ್ಟು
ಗುಂಟಿನ ಜೊತೆ ದುಡಿತೀನಿ

ಜೀನುಹುಳು ಕಾಗೆ ವರದೆ ಸಾಕು
ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಪಾಠ ಕಲಿಸೋಕೆ
ಕೆತ್ತುಡೆದಂತೆ ಕೂಡಿದೆದಂತೆ
ಹೊಂದಿ ಬಾಳೋದು ತಿಳೊಳೆ

ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಶರಣನ್ನಿರ್ಯೋ...

■ ಸುಭಾಸ ಯಾದವಾಡ

ಅವರು ಶತಕ ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮನ್ನ ಬಜ್ಜಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದು, ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ, ಹೊರಬೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಂದ ಪ್ರಿಲ್ 13ರಂದು 92ಕ್ಕೇ ಜೀವನದ ಪಯಣವನ್ನ ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿರು.

ಮುಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕೊನೆಯ ಕೊಂಡಿಯಂತಿದ್ದರು ಕಂಬಳ್ಳಿ ಶರಣಪ್ಪ. ಕಷ್ಟೆ ಹಾಕಿದ ಶುಷ್ಟ ಧೂಲರ, ನೆಹರೂ ಅಗಿ, ತಲೆಯಮೇಲೆ ಗಾಂಧಿ ಟೆಲ್ಲಿಗೆ – ಇದು ಶರಣಪ್ಪನವರ ನ್ಯಾದ ಉದ್ದಾಗಿ. ಪಕ್ಕಾ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತರರ ಶರಹ. ಶರಹ ಏನು, ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತರರೇ! ಆಗಾಗ ಅಗಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಜಾಕೆಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಶರಣಪ್ಪನವರನ್ನ ಕಂಡ. ‘ಒಷವ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅರವಿಂದ ಜ್ಯಾಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಂಡೆ, ಭಾರತದ ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಬಿ.ಡಿ. ಜ್ಯಾಯವರ ನೆನಪಾಯಿತಂತೆ. ಆಗ ಅರವಿಂದರು ಜವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಂಡೆಯನ್ನೇ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸುವಿವನ್ನು ಅನುಭವಿದರಂತೆ.

ಶರಣಪ್ಪನವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಮುದ್ದೆಯಿಕಾಳ ತಾಲ್ಲೂಕನ ಸರೂರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ಅದೇ ತಾಲ್ಲೂಕನ ಇಂಗಳ್ಗೆರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕರಾಗಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೇ ತಾಲ್ಲೂಕನ ಮಲಫಾನ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಷಾಧಾರ್ಯರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಅವರು ಮಾಸ್ತರಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಟು ಉರುಗಳಲ್ಲಿ. ಪಟ್ಟಿ ಬಸವಂತೆವ್ವ ಕೂಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಒಂದೊಂದು ಉರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ನೆನೆರಿಲೆ ಎಂದೋ ಏನೋ. ಈ ದಂಪತಿ ಎಂಟು (ಬಂದ ಗಂಡು, ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು) ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

1978ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಕೋಳ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶರಣಪ್ಪನವರಿಗೆ 50 ವರ್ಷ. ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಅವರ ಇಟ್ಟರು ಮುಕ್ಕಳು ಎಂ.ಎ. ಪದವಿಧರರಾಗಿದ್ದರು.

ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವರ ಬರಹದ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಬರೆಬಿದ್ದ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳು ಒಂದಾದ

ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರಕಟಿಗೊಂಡವು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಕೃತಿ ‘ಕನ್ನಡ ಕವಿತೀ’*. ಆ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ, ಉದ್ದ್ಯಾ ಭಾವಾ ಪ್ರಾಬ್ಲ್ಯಾರ್ಯವ, ಕಲ್ಲಾಣ ಕನ್ಬಾಟಕದ ಬಹಳವು ಜನರಿಗೆ, ಕನ್ನಡದ 14 ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದರು. ಕೇವಲ 4 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯ, 70 ಪ್ರಟಿಗಳ ಈ ಕಿರುಪುಸ್ತಕದ ಹಿರಿಮೆ ದೊಡ್ಡದು.

ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಮುಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಾಗು ತೋಟಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ನಾಡಿನಾಡ್ಯಂತ ಜನಜಿತ. ಈ ತೋಟಿಲ್ಲ ತಾಗಿ, ಮುಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಕಿಡವರಲ್ಲಿ ‘ಸಿನು’ ಸಂಗಮೇಜ, ಶಂಗು. ಬಿರಾದಾರ, ಶ್ರೀರಂಜಂದು ಚಿಂತಾಮನಿ, ಕಂಬಾಣ ಶರಣಪ್ಪ ಪ್ರಮುಖಿರು.

ಕಂಬಾಣ ಶರಣಪ್ಪನವರ ‘ಅಜ್ಞನ ಹಾಡು’ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸ್ತಾರವನ್ನಲ್ಲದೇ ಹಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ‘ಗುಡು ಗುಡು ಗುಡ’, ‘ಗಿಲ್ಲಾ ಗಿಲ್ಲಾ ಗಿಲ್ಲಾ’, ‘ತೋಟಿಲ್ಲ ಗುಬ್ಬಿ’, ‘ಪುಟ್ಟಿಯ ತೋಟ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ತೇಯೆ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಶರಣಪ್ಪನವರು ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಬೀಂಬಿಯರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಿನಿದ್ದೆಂತೆ, ಕಂಬಾಣ ಶರಣಪ್ಪನವರ ಮುಕ್ಕಳ ಕಂಬಗಳಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪಿನಿದ್ದಾನೆ. ‘ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರಕಾಶನ’ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡಿಸಿದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿದಿಸಿದರೆ. ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಮಾರುಪುದು, ಬ್ಯಾಂಡಿನ ಕಂತುಗಳನ್ನು ತಂಬಿಲಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಸಾಲ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಪ್ರಕಟಣೆ.

ಹಂತ್ರೀಬ್ಯಾಂಡಿನೇ ವರ್ವಾಕ್ ಶ್ರೀಕ ವೃತ್ತಿಗಳಿದ ಕಂಬಾಣ ಶರಣಪ್ಪ, ಮೂವತ್ತೆನ್ನೀಲುತ್ತು ವರ್ವಾಗಳ ಕಾಲ ಮಾಸ್ತರಕಿ ಮಾಡಿದರು. ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ 34 ವರ್ಷ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ. ಒಟ್ಟು 92 ವರ್ವಾಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ, ಕಲಿಯುತ್ತ, ಕಲಿಸುತ್ತ, ಬರೆಯುತ್ತ, ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಿಕೊಂಡರು. ಶರಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಶರಣನ್ನೇಇಂ. ಅವರ ಹಾಡು-ಕಂಬಗಳನ್ನು ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅಜ್ಞನ ನೆನಪನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

ವಿಜಯ ಸುಮಾರಿ